

Chicago Blackhawks:

Analyse van een Rebuild

Sophie Ba
Analysedatum: april 2025

Inleiding

De Chicago Blackhawks bevinden zich midden in een van de meest ambitieuze rebuilds in de recente NHL-geschiedenis. Na het uiteenvallen van de dynastieperiode (2010-2015) koos het management bewust voor een volledige reset: populaire veteranen werden verhandeld in ruil voor toekomstig kapitaal, en de organisatie bouwde systematisch aan een nieuwe kern van jong talent.

Deze analyse onderzoekt de huidige stand van die rebuild. Aan bod komen de prestaties van de afgelopen seizoenen, de ontwikkeling van boegbeeld Connor Bedard, de kwaliteit van de prospectpool en financiële structuur, en de visie van management en coaching. Tot slot formuleer ik een onderbouwde prognose: kan Chicago binnen vijf jaar uitgroeien tot een echt playoffs-waardige, of zelfs titelwaardige, ploeg?

De focus ligt niet enkel op de sportieve feiten, maar ook op de analytische logica achter de beslissingen: welke strategische keuzes zijn gemaakt, hoe verhouden die zich tot vergelijkbare rebuilds in de NHL, en wat zijn de reële risico's en kansen voor de komende jaren?

1. Recente prestaties (2020-2025)

De afgelopen vijf jaar zijn sportief gezien erg moeilijk geweest voor Chicago. Sinds 2017 haalde de club de reguliere playoffs niet meer, de enige uitzondering was de ingekorte "bubble"-editie van 2019-20, waarbij de normale selectieprocedure niet van toepassing was. Het onderstaande overzicht toont de regularseasonresultaten:

** Seizoen 2024-25: stand van april 2025, nog lopend seizoen.*

Seizoen	Overwinningen	Punten	Rangschikking divisie
2020-21	24	56	7e Central
2021-22	28	68	6e Central
2022-23	26	59	8e Central

2023-24	23	52	8e Central
2024-25*	±22	±52	8e Central

De cijfers spreken voor zich: Chicago eindigde drie jaar op rij als hekkensluiter van de Central Division. In 2023-24 behaalden ze met 52 punten het slechtste totaal van de hele NHL. Zowel de doelpuntenproductie (slechts 179 goals) als de defensieve prestaties (290 tegendoelpunten) lagen onderaan de competitie.

Die slechte resultaten zijn echter **geen teken van falen**, ze zijn het gevolg van een bewuste keuze. Vanaf 2021 koos de organisatie resoluut voor een volledige rebuild. Iconen als Patrick Kane en Jonathan Toews werden in 2023 verhandeld voor draft picks en prospects. Door laag te eindigen in de rangschikking verzekerde de club zich van hoge draftkeuzes, met als hoogtepunt de eerste overall pick in 2023, waarmee Connor Bedard werd geselecteerd.

2. Connor Bedard: ontwikkeling en impact

Connor Bedard werd al voor zijn NHL-debuut omschreven als een "generational talent", een speler die slechts eens in de tien of vijftien jaar opduikt. Twee seizoenen later blijkt die reputatie geen overdrijving. Bedard is niet enkel de beste speler van de Blackhawks; hij is de reden waarom het project überhaupt geloofwaardig is.

2.1 Eerste seizoen (2023-24)

Bedards rookiejaar overtrof de verwachtingen. Ondanks een gebroken kaak waardoor hij 14 wedstrijden miste, eindigde hij met **22 doelpunten en 39 assists (61 punten in 68 wedstrijden)**, de beste score onder alle NHL-rookies dat seizoen. Hij won de Calder Memorial Trophy als beste rookie van het jaar, als eerste Blackhawk sinds Artemi Panarin in 2016. Opvallend: de tweede beste rookie in de stemming eindigde meer dan 300 punten achter Bedard, een illustratie van hoe uitzonderlijk zijn impact was.

Buiten de statistieken gaf zijn aanwezigheid de organisatie iets wat ze al jaren miste: een geloofwaardige toekomst. Zelfs bij een ploeg die onderin de rangschikking vertoeft, verkocht Bedard opnieuw het idee dat Chicago er ooit opnieuw toe doet.

2.2 Tweede seizoen (2024-25)

In zijn tweede jaar bevestigde Bedard zijn kwaliteiten, zij het op een meer wisselvallige manier. Met **±59 punten in 74 wedstrijden** bleef hij de topscorer van de ploeg. Tegelijk kende hij moeilijke periodes, onder meer een droogte van 12 wedstrijden zonder doelpunt in het najaar van 2024. Die inconsistentie is typerend voor een 19-jarige op een zwak team, en vormt geen reden tot bezorgdheid.

Wat wél indruk maakt, is zijn zelfkritische instelling. In interviews erkende hij zijn zwakke periodes en benoemde ze als verbeterpunten,een mentaliteit die doet denken aan andere NHL-toppers in hun jonge jaren. Zijn hockeyintelligentie en veldlezen bleven ook dit seizoen groeien, en zijn invloed op jongere ploeggenoten (zoals Frank Nazar, die naast hem tot bloei kwam) wijst op natuurlijk leiderschap.

2.3 Vergelijking met andere jonge NHL-sterren

Om Bedards ontwikkeling in perspectief te plaatsen, is een vergelijking met andere topprospects van de afgelopen tien jaar relevant:

Speler	Seizoen	Punten	Tempo (p/g)
Connor Bedard	Jaar 1 (2023–24)	61 in 68 GP	0.90
Connor Bedard	Jaar 2 (2024–25)	±59 in 74 GP	0.80
Nathan MacKinnon	Jaar 2 (2014–15)	38 in 64 GP	0.59
Jack Hughes	Jaar 1+2 samen	52 totaal	±0.38

Bedard scoort sneller dan MacKinnon deed in zijn tweede jaar,en MacKinnon groeide uit tot een MVP en Stanley Cup-kampioen. Tegenover Jack Hughes (1e overall in 2019) staat Bedard er na twee jaar met bijna het dubbele aantal punten voor. Een bijzonder historisch ijkpunt: in januari 2025 bereikte Bedard zijn 100e NHL-punt in zijn 112e wedstrijd. Daarmee is hij slechts de 24e speler ooit die dat bereikt voor zijn twintigste verjaardag,alleen Sidney Crosby deed het ooit sneller (in 80 wedstrijden).

3. Teamstructuur: prospectpool en financiën

Bedards individuele kwaliteit is één ding,maar een succesvolle rebuild staat of valt met de bredere organisatorische structuur. Op dat vlak heeft de Blackhawks-leiding een coherente en ambitieuze strategie uitgerold.

3.1 Prospectpool

Chicago wordt door meerdere gerenommeerde NHL-analisten omschreven als hebbende "één van de beste prospectpools in de competitie". Die reputatie is het resultaat van jaren systematisch accumuleren van hoge draftkeuzes: tussen 2022 en 2024 vergaarde de organisatie acht eerste-ronde picks,een uitzonderlijk hoog aantal.

De meest opvallende namen buiten de NHL:

- **Artyom Levshunov (19)**,2e overall pick in 2024, offensief begaafde verdediger met het potentieel als nummer één op de blauwe lijn.
- **Oliver Moore (18)**,19e pick in 2023, bliksemsnel centrumspits die het tempo van het spel kan dicteren.

- **Frank Nazar (21)**, 13e pick in 2022, creatieve aanvaller die dit seizoen naast Bedard zijn NHL-debuut maakte.
- **Kevin Korchiński (20)**, 7e pick in 2022, toekomstige powerplay-specialist op verdediging met een scoringspotentieel van 40+ punten per seizoen.

Opvallend is ook de investering in doelwachten, traditioneel de onzekere factor in elke rebuild. In maart 2025 verwierf Chicago Spencer Knight (23), een voormalige eerste-ronde keuze van Florida met een solide .912 save percentage. Knight wordt gezien als de potentiële vaste doelwacht voor de komende jaren.

Cruciaal is ook hoe de organisatie omgaat met de ontwikkeling van haar jonge spelers: met geduld. Levshunov bracht bijna een volledig seizoen door in de AHL bij Rockford om zich aan te passen aan het Noord-Amerikaans spel, alvorens in maart 2025 zijn NHL-debuut te maken. Die aanpak, niet overhaast promoveren, vermindert het risico op vroegtijdige uitputting van talenten.

3.2 Financiële structuur en cap space

Naast talentaccumulatie heeft de organisatie ook haar financiële huishouding grondig gesaneerd. Waar Chicago in de dynastiejaren constant tegen het salarisplafond aanschurkte, beschikken ze nu over een van de gezondste capposities in de NHL.

Bij de start van het seizoen 2024–25 hadden de Blackhawks circa 34 miljoen dollar aan cap space, een van de hoogste in de competitie. Die ruimte werd strategisch ingezet:

- Seth Jones (9,5 miljoen per jaar) werd in maart 2025 verhandeld naar Florida. Chicago ontving Spencer Knight en een eerste-ronde pick, en behield slechts 2,5 miljoen "dead cap" tot 2030. Een kostprijs die ze bewust betaalden voor toekomstige assets.
- Taylor Hall werd in een driewegdeal doorgestuurd naar Carolina, opnieuw in ruil voor toekomstige picks.
- Jonge spelers als Alex Vlasic tekenden teamvriendelijke contracten (4,6 miljoen per jaar tot 2030), goedkope bouwstenen die capruimte vrijhouden voor grotere investeringen later.

Met veel kortlopende contracten die de komende jaren aflopen en een stijgend salarisplafond in het vooruitzicht, zal Chicago over enkele jaren tientallen miljoenen vrij hebben om doelgericht in te zetten, via free agency of blockbuster trades. Dat maakt hen tot een aantrekkelijke bestemming voor topspelers op zoek naar een winnend project.

4. Management en coaching

GM Kyle Davidson (33) voert een heldere, consequente strategie: eerst bouwen via de draft, dan versterken via trades en free agency. Zijn bereidheid om populaire spelers te verhandelen, Kane,

Toews, DeBrincat, Dach, toont dat hij de rebuild niet halverwege wil afbreken voor snelle resultaten op korte termijn.

Een belangrijk signaal was de trainerswissel in december 2024. Luke Richardson werd ontslagen na een 8-16-2 start, niet omdat de playoffs een realistisch doel waren, maar omdat de prestaties zelfs voor een rebuilding team te zwak waren. Interim-coach Anders Sorensen gaf jongere spelers meer kansen en zag individuele groei bij spelers als Kaiser, Del Mastro en Levshunov.

De zoektocht naar een vaste hoofdcoach staat voor de zomer van 2025 op de agenda. De organisatie zoekt expliciet een profiel dat zowel jonge spelers kan ontwikkelen als een team richting playoff-contention kan leiden wanneer de tijd rijp is, een combinatie die niet voor de hand ligt, maar cruciaal zal zijn voor de volgende fase.

Op managementniveau werd ook geïnvesteerd in moderne analytische capaciteiten: Jeff Greenberg (afkomstig uit de MLB) versterkte het data-analyticsteam, en scouting werd uitgebreid onder leiding van Norm Maciver. Die professionalisering van de backoffice is een teken dat Davidson een modern, data-gedreven organisatiemodel nastreeft.

5. Toekomstperspectief: contender binnen vijf jaar?

De centrale vraag die elke rebuilding analyse uiteindelijk moet beantwoorden: wordt dit een succesverhaal? Op basis van de beschikbare informatie is mijn inschatting genuanceerd maar voorzichtig positief.

5.1 Bedard blijft, en groeit

Er zijn weinig aanwijzingen dat Connor Bedard Chicago zal verlaten. Contractueel is hij via zijn entry-level deal nog minstens gebonden tot de zomer van 2026, waarna hij restricted free agent wordt en de organisatie zijn rechten bezit. Historisch gezien verlengen spelers van zijn kaliber, McDavid, Crosby, Ovechkin, bij hun oorspronkelijke franchise.

Bedard zelf heeft geen onvrede geuit. Integendeel: hij spreekt positief over de groei die hij ziet bij zijn ploeggenoten en lijkt bereid een of twee moeilijkere seizoenen te doorstaan als de richting klopt. Zolang de organisatie die richting geloofwaardig uitvoert, is retentie geen probleem.

5.2 Vergelijkbare rebuilds als referentiepunt

De NHL-geschiedenis biedt instructieve parallellen:

- **New Jersey Devils:** Jack Hughes geselecteerd in 2019 → in 2023 (vier jaar later) een ploeg van 110 punten die een playoff-ronde won.
- **Colorado Avalanche:** MacKinnon geselecteerd in 2013 → solide kern in 2018, Stanley Cup-winnaar in 2022.

- **Chicago zelf:** Toews (2006) en Kane (2007) → Stanley Cup in 2010, vier jaar na de eerste pick.

Drie tot vijf jaar na het selecteren van een elite cornerstonespeler is in de NHL een realistische tijdspanne om relevant te worden. Bedard werd geselecteerd in 2023, wat een playoff-push rond 2026–28 als realistisch doel plaatst.

5.3 Risico's en onzekerheden

Een eerlijke analyse erkent ook de risico's:

- Niet elke prospect zal zijn potentieel waarmaken. Blessures, stagnatie of tegenvallende ontwikkeling kunnen de tijdslijn vertragen.
- De Western Conference is bijzonder competitief: Colorado, Dallas, Edmonton en opkomende rebuilds zoals Anaheim staan in de weg.
- De keuze van de nieuwe hoofdcoach is cruciaal. Een verkeerd profiel kan de ontwikkeling van jonge spelers remmen.
- Goaltending blijft de grote onbekende. Spencer Knight toont potentieel, maar is nog niet bewezen over een volledig seizoen.

5.4 Conclusie

Mijn inschatting: de Chicago Blackhawks worden binnen vijf jaar een playoff-team. De combinatie van een elite cornerstone in Bedard, een van de beste prospectpools in de competitie en een uitzonderlijk gezonde financiële positie maakt hen tot een van de meest interessante projecten in de NHL.

Een wildcard-plaats is realistisch rond 2026–27. Echte titelcontentie, vergelijkbaar met Colorado of Pittsburgh in hun beste jaren, hangt af van hoe de sleutelprospecten (vooral Levshunov en Nazar) zich ontwikkelen, en van de kwaliteit van de externe versterkingen die management zal aantrekken wanneer het moment rijp is.

Wat zeker is: **de basis is gelegd**. En met een speler als Bedard als middelpunt is de franchise voor het eerst in jaren opnieuw een reden tot optimisme.

Methodologische noot

Deze analyse is gebaseerd op publiek beschikbare data: officiële NHL-statistieken, salary cap-overzichten via PuckPedia en CapFriendly, prospect rankings van The Athletic en NHL.com, en mediaverslaggeving over de organisatie in het seizoen 2024–25. Alle cijfers met betrekking tot het lopende seizoen zijn gebaseerd op de stand van april 2025 en kunnen licht afwijken van de eindejaarscijfers.

De vergelijkende analyses (Bedard vs. MacKinnon, Hughes; rebuild-tijdslijnen) zijn gebaseerd op historische statistieken en worden in de literatuur rond NHL-rebuilds regelmatig gehanteerd als referentiekader.